

Przyjemna Ofiara

albo,

Wspaniałość Złamanego Serca

Pokazująca Naturę, Znaki i Właściwe Efekty Skruszonego Ducha.
Będąca jednym z ostatnich dzieł wybitnego kaznodziei i wiernego sługi Pana
Jezusa Chrystusa, Johny Bunyana z Bedford.

Napisano przez *J O H N A B U N Y A N A*.

L O N D Y N,

Sprzedawane przez Georgea Larkina, w
Two Swans obok Bishopgates, w 1692r.

Spis Treści

I. WYJAŚNIENIE TEKSTU POPRZEZ OPISANIE WIELU POSTAW SERCA.....	1
II. DOKTRYNA, ZAŁOŻENIE, UDOWODNIENIE, I WNIOSEK, ŻE ZŁAMANE I SZCZERZE SKRUSZONE SERCE JEST WSPANIAŁYM SERCEM.	3
III. CZYM JEST ZŁAMANE SERCE , A CZYM SKRUSZONY DUCH?.....	7
IV. KONIECZNOŚĆ DLA KTÓREJ SERCE MUSI BYĆ ZŁAMANE.	21
V. PRZYCZYNY DLA KTÓRYCH BÓG UWAŻA ZŁAMANE SERCE ZA TAK WSPANIAŁĄ RZECZ.	30
VI. KORZYŚCI, KTÓRE CHRZEŚCIJANIN POSIADA PRZEZ UTRZYMANIE SERCA W DELIKATNOŚCI.....	35
a) JAK ZACHOWAĆ SERCE W DELIKATNOŚCI?	37
VII. WNIOSKI.....	39
VIII. ODPOWIEDZI NA OBJEKCJE.....	45

„Ofiarą Bogu miłą jest duch złamany, sercem skruszonym i złamanym nie wzgardzisz Boże.” (Psalm 51, 19 KJV).

Ten psalm jest pokutnym psalmem Dawida. Jest tak nazwany, ponieważ manifestuje szczerzy smutek, który Dawid posiadał spowodowany swoim okropnym grzechem cudzołóstwa z Batszebą i zabiciem Uriasza jej męża, opisane w 11 i 12 rozdziale, 2 Księgi Samuela. Jak tylko przekonanie o grzechu dotknęło ducha Dawida to wywołało różne odczucia jego serca. Pierwszym odczuciem było wołanie o miłosierdzie, drugim wyznanie ohydy swoich przestępstw, potem opłakiwanie nieprawości swojej natury, następnym wołanie o obmycie i uświęcenie, a potem wyznanie lęku, aby Bóg czasem nie odrzucił go sprzed swojego oblicza i nie zabrał Ducha świętego z jego serca. I tak dochodzi do słów, które będą tekstem kazania, to znaczy, „Ofiarą Bogu miłą jest duch złamany, sercem skruszonym i złamanym nie wzgardzisz Boże”. Jak gdyby Dawid mówił, że dziękuje Bogu, że posiada takie nastawienie serca. Odkrywa przed Bogiem i ofiaruje Jemu skruszone serce i zgnębionego ducha.

I. WYJAŚNIENIE TEKSTU POPRZEZ OPISANIE WIELU POSTAW SERCA.

Tekst kazania składa się z dwóch części. PO PIERWSZE, z założenia, a PO DRUGIE z udowodnienia tego założenia. Założenie jest takie: „Ofiarą Bogu miłą jest duch skruszony”. Dowodem jest to że „sercem skruszonym i zgnębionym nie wzgardzisz Boże.”

W założeniu istnieją dwie rzeczy do rozpatrzenia. Po pierwsze, iż złamany duch jest ofiarą. Po drugie, to dla Boga składane są wszystkie ofiary, a więc i ta. „Ofiarą Bogu miłą jest duch skruszony”.

Dowód na to jest prosty: takim sercem Bóg nie pogardzi. „...sercem skruszonym i zgnębnym nie wzgardzisz Boże.” Stąd wyciągam wniosek, iż duch prawidłowo złamany i serce szczerze skruszone jest wspaniałą rzeczą dla Boga. I stanowią one ważniejszą część jakichkolwiek zewnętrznych form pokuty, ba, bez złamanego ducha i skruszonego serca wszystkie ofiary i całopalenia w odniesieniu do pokuty są niczym, duchowa część ofiar jest wszystkim i w ich miejsce, może być ofiarowana Bogu.

Istnieją cztery rzeczy, które Bóg bardzo akceptuje. Pierwszą jest ofiara ciała Chrystusa za nasze grzechy. O tym czytamy w Liście do Hebrajczyków, w 10 rozdziale, gdzie jest napisano, że Bóg nie chce całopaleń i ofiar, a tylko jedną ofiarę ciała Chrystusa, tylko ona się Bogu podobała, tylko ona uświęca grzeszników, i tylko ona czyni ich akceptowalnymi przed Bogiem.

Po drugie. Szczerą miłość do Boga jest uważana za lepszą niż wszystkie ofiary i zewnętrzne części oddawania czci Bogu. „...że Bóg jest jeden...I że Jego miłować z całego serca i z całej myśli, i z całej siły, a bliźniego miłować jak siebie samego, to znaczy więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary.” (Marka 12,33).

Trzecią rzeczą, którą Bóg akceptuje jest święte, pokorne i posłuszne prowadzenie się dla i przed Bogiem. „Czy takie ma Pan upodobanie w całopaleniach i w rzeźnych ofiarach co w posłuszeństwie dla głosu Pana? Oto posłuszeństwo lepsze jest niż ofiara, a uważne słuchanie niż tłuszcz barani.” (Micheasza 6,6-8; 1 Samuela 15,22).

Czwarta rzecz to skruszony i zgnębiony duch, „Ofiarą Bogu miłą jest duch skruszony, sercem skruszonym i zgnębnym nie wzgardzisz Boże.”

Proszę zauważyć, przy okazji, iż to skruszone i złamane serce jest wspaniałe tylko w oczach Boga: Dawid mówi : „... nie wzgardzisz Boże.” Co implikuje, że ten świat nie ma szacunku ani respektu dla takiego serca, i dla takiego człowieka, który ma skruszonego ducha. Żadna kobieta, ani żaden mężczyzna, którzy są pobłogosławieni skruszonym sercem nie mają szacunku w tym świecie, uważani są za ciężary i kłopot gdziekolwiek idą. Noszą w sobie niepokój i mękę, a w cielesnych rodzinach są jak Dawid był dla króla Gat kłopotem w domu. (1 Samuela 21).

Ich westchnienia, płacz, jęczenie dzień i noc wołanie i modlitwy, bycie w samotności, zaburzają życie rodziny. Dlatego ludzie zastraszają ich, inni gardzą nimi, a jeszcze inni uciekają od takich ludzi, posiadających rozdarte serce. Ale proszę popatrzeć na tekst, „sercem skruszonym i złamanym nie wzgardzisz Boże.” Bóg nie wzgardzi, a raczej przyjmie, bo nie wzgardzi, u Boga znaczy zaakceptuje i będzie ceniał sobie wysoko.

II. DOKTRYNA, ZAŁOŻENIE, UDOWODNIENIE, I WNIOSEK, ŻE ZŁAMANE I SZCZERZE SKRUSZONE SERCE JEST WSPANIAŁYM SERCEM.

Poprzez podanie kilku szczegółów udowodnię, że złamany duch, duch prawidłowo złamany i serce PRAWDZIWIE skruszone są wspaniałą rzeczą w oczach Bożych.

Po pierwsze, widać to z porównania. „Albowiem ofiar nie żądasz, A całopalenia, choćbym ci je dał, nie zechcesz przyjąć. Ofiarą Bogu miłą jest duch skruszony,” etc. Proszę zauważyć, Bóg odrzuca ofiary i całopalenia, to znaczy wszystkie ceremonie kapłańskie obowiązujące w Zakonie i wszystkie zewnętrzne uczynki obowiązujące w ewangelii, ale akceptuje złamane i skruszone serce. Przez to widać i to dowodzi, że serce prawidłowo złamane i prawdziwie skruszone jest miłą rzeczą w oczach Bożych; bo jak widać z wersetów Biblijnych, Bóg ceni takie serce wyżej niż wszystkie ofiary, chociaż były nakazami Bożymi, i rzeczami, które On nakazał czynić, ale oto złamany duch jest ponad to wszystko, tak samo skruszone serce, Bóg ceni je wyżej niż wszystkie całopalenia i ofiary razem. Bóg nie chce całopaleń i ofiar i nie pogardzi sercem skruszonym. O moi bracia, złamane i skruszone serce jest wspaniałą rzeczą. I jest lepszą rzeczą w Bożym pojmowaniu niż wszystkie całopalenia i ofiary.

Po drugie. Takie serce ma większy szacunek w oczach Bożych niż niebo czy ziemia i jest wyżej cenione niż zewnętrzne ceremonie. Bóg mówi: „Jakiż to dom chcecie mi zbudować i jakież to jest miejsce, gdzie mógłbym spocząć? Przecież to wszystko moja ręka uczyniła tak, że to wszystko powstało- mówi Pan. Lecz Ja patrzę na tego, który jest pokorny i przygnębiony na duchu, i który z drzeniem odnosi się do mojego słowa.” (Izajasza 66,1-2). Należy zauważyć, iż Bóg mówi, iż On stworzył te wszystkie rzeczy, ale nie mówi, iż będzie na nie patrzył z zadowoleniem i radością, iż w nich będzie miał upodobanie, nie, brakuje temu stworzeniu tego co dawałoby Jego sercu radość. Ale niech tylko skruszony grzesznik przyjdzie przed Jego oblicze, ba sam Bóg przeszukuje oczami cały świat, aby takiego znaleźć, a kiedy już znajdzie, to mówi: „Lecz Ja patrzę na tego,” etc. Powtarzam, że taki człowiek ma w Bożych oczach większą wartość niż niebo i ziemia. Bo one „przeminają ... i wszystkie jako szata zestarzeją się.” ale taki człowiek „...trwa na wieki.” (Hebrajczyków 1,10-12; 1 Jana 2.17).

„Lecz Ja patrzę na tego”, Bóg jest zauroczony takim człowiekiem, jeśli można tak powiedzieć. Oczarowałaś mnie moja sestro oblubienico,” mówi Chrystus do pokornego człowieka, „oczarowałaś mnie jednym spojrzeniem swoich oczu.” (Pieśń nad pieśniami 4,9). Podczas, gdy taki grzesznik daje upust swojemu żalowi wypływającemu z jego zranionego serca, Bóg mówi, że on jest oczarowany „jednym łańcuszkiem z twojej szyi” (Pieśń nad pieśniami 4,9). Tutaj widzimy, że On patrzy i jest oczarowany, patrzy i jest zachwycony, inne miejsce mówi „Król jest oczarowany jej warkoczami,” to znaczy zauroczony ukochaną, (Pieśń nad pieśniami 7,5; 1,15). Ale Bóg nie mówi o Sobie w ten sposób w odniesieniu do nieba czy ziemi, nie traktuje ich tak wysoko, „Ale terazniejsze niebo i ziemia mocą tego samego Słowa zachowane są dla ognia i utrzymane na dzień sądu i zagłady bezbożnych ludzi.” (2 Piotra 3,7), ale złamani w sercu są Jego umiłowanymi, jego klejnotami.

Dlatego to co powiedziałem powyżej odnosi się też do grzesznika złamanego na sercu i skruszonego duchem. Bóg nie ceni tak wysoko nieba i ziemi jak taką osobę. Bóg mówi, że

stworzył niebo i ziemię, ale nie mówi, że tak je ceni czy zwraca na nie uwagę jak na skruszonego duchem. Bóg powiedział, iż niebo jest Jego tronem, a ziemia podnóżkiem nóg, ale nie mówi o nich, że oczarowały Jego serce. Nie, to tylko skruszeni duchem, wzruszają Jego serce. Słowa „Lecz Ja patrzę na tego,” etc., mają szersze znaczenie, bo oznaczają, że Bóg będzie się opiekował, troszczył, rozbije obóz dookoła niego, i będzie chronił takiego człowieka, bo słowa „patrzeć na kogoś,” czasami to oznaczają i myślę, że w tym miejscu mają te znaczenie (Przypowieści 27,23; Jeremiasza, 39,12; 40,4). „Pan podtrzymuje wszystkich upadających I podnosi wszystkich zgnębionych,” (Psalm 145,14). A złamani na duchu zaliczają się do takich ludzi. Dlatego troszczy się o nich, rozbija obóz dookoła nich i skupia swoje oczy na takich ludziach. Człowiek, który posiada ducha PRAWIDŁOWO złamanego i szczerze SKRUSZONE serce ma wielkie uznanie w oczach Bożych, co jest drugim dowodem tekstu kazania.

Po trzecie, Bóg nie tylko preferuje takiego człowieka, nad niebo i ziemię, jak powiedziano powyżej, ale On kocha, pragnie, żeby ten człowiek był Jego bliskim towarzyszem; Bóg chce przebywać z nim, chce być z tym, który ma złamane serce i skruszonego ducha. „Bo tak mówi Ten który jest Wysoki i Wyniosły, który króluje wiecznie, a którego imię jest „Święty”: Króluję na wysokim i świętym miejscu, lecz jestem też z tym, który jest skruszony i pokorny duchem,” (Izajasza 57,15).

Oto tutaj jest majestat i protekcja wysokiego i Wyniosłego Boga; jego majestat w tym, że jest Wysoki i iż króluje wiecznie; samo rozważenie tych słów wystarcza, aby człowiek ze złamanym sercem wpełzł do mysiej dziury i ukrył się przed takim majestatem! Ale Boże serce i Jego protekcyjny umysł mówi, że jest też z tym, który ma złamane serce i przebywa z tym, który jest skruszonego ducha. Taki jest człowiek, z którym Bóg chce rozmawiać, z którym chce przebywać, którego Bóg wybiera na towarzysza. Gdyż pragnienie przebywania z taką osobą oznacza te rzeczy; i ze wszystkich ludzi na świecie, nikt nie jest zaznajomiony z Bogiem bardziej, nikt nie rozumie bardziej czym jest wspólnota z Bogiem i co oznaczają jego nauki, z wyjątkiem tych, którzy są złamanego i skruszonego serca. „Bliski jest Pan tym, których serce jest złamane.” (Psalm 34,19). To są ci ludzie, o których powiada Psalm 14 „Pan spogląda z Niebios na ludzi, Aby zobaczyć, czy jest kto rozumny Kto szuka Boga,” to znaczy, czy może znaleźć kogoś na tym świecie, z kim może przebywać, z kim może mieć wspólnotę, bo nikt inny nie rozumie ani nie słucha Boga. Bóg jest zmuszony, aby złamać ludzkie serce, zanim zmusi ich by chcieli wołać do Niego lub by chcieli, żeby się o nich zatroszczył; wszyscy inni ludzie zamykają swe oczy, zatykają uszy, zamykają swoje serca lub mówią Bogu, „Odejdź od nas,” (Joba 21,14). Człowiek ze złamanym sercem słucha, znajduje wolny czas, ma wolę, posiada zrozumienie i dlatego nadaje się, aby przebywać z Bogiem. Człowiek ma miejsce w swoim domu, w swoim sercu, w swoim duchu dla Boga, aby tam zamieszkał, aby chodzić z Bogiem i aby Bóg ustanowił w jego sercu Królestwo. Taki człowiek nadaje się do wspólnoty z Bogiem. Bóg mówi „Czy idzie dwóch razem, jeśli się nie umówili?” (Amosa 3,3). Człowiek ze złamanym duchem pragnie towarzystwa Bożego i mówi „Kiedy przyjdiesz do mnie?” Człowiek ze skruszonym duchem kocha, gdy słyszy jak Bóg do niego mówi. Taki człowiek nadaje się do słuchania. Taki człowiek mówi „Daj bym usłyszał radość i wesele, Niech się rozradują kości, które skruszyłeś!” (Psalm 51,10). Ale w tym znajduje się chwała, że Wysoki i

Wyniosły Bóg, królujący w wieczności, który przebywa na wysokim i świętym miejscu, wybiera aby przebywać z i mieć za towarzysza grzesznika złamanego na duchu i skruszonego serca. I to jest wielką pociechą dla grzesznika

Jest to fragment większego traktatu, pracujemy nad korektą tekstu. Wkrótce wydana zostanie ta pozycja wraz z innymi traktatami w formie książki. Po wydaniu książki całość tekstu zostanie umieszczona na stronie.